

[Erlendsson]

mindre effektive, og danske fiskere blev lagt for had. Det startede med en voldsom nedgørende kritik af det danske industrifiskeri, og det var tydeligt, at det havde den tilsigtede virkning på de danske forhandlere: de blev svækket gennem en skyldbevidsthed, de på ingen måde havde grund til at føle, hvad jeg senere nærmere skal komme ind på.

Dansk radio og fjernsyn greb naturligvis ivrigt lejligheden til at hakke på et stort dansk erhverv med talrige forelæsninger af hr. Møller Christensen med hævet pegefinger i den bedste sendetid. Fiskerne skulle nærmest føle sig som en uansvarlig gruppe, der miljøforurenede og opfiskede profitter på det arbejdende folks bekostning.

Hvad er så en fiskers gennemsnitsfortjeneste? I 1977: 88.000 kr., men da det drejer sig om 200 fiskedage på gennemsnitlig hver 16 timer, er det en timeløn på 27 kr., og for den løn er intet beregnet til vagter og sejlads, tilsynet med skibet, transport til de forskellige havne samt klargøring af grej og kutter. Når resultatet af regeringens eftergivenhed nu efter alt at dømme vil resultere i en nedskæring på ca. 25 pct., er det naturligt, at fiskerne føler sig truet. Derfor spørgsmålet til statsministeren:

»Hvad vil regeringen foretage for at tilvejebringe tålelige forhold for danske fiskere?«

Det foreløbige svar er kendt, det er ikke overraskende og går ud på, at der skal gives subsidier til fiskeriet, der, selv om det drejer sig om millionbeløb, tæller uendelig lidt i forhold til de milliardbeløb, fiskerierhvervet omsætter og nu søger erstatning for efter den bratte nedgang i erhvervets indtjeningsmuligheder. Men regeringens måde at behandle fiskernes problem på svarer nøje til socialdemokratiets vanlige økonomiske løsningsmodel: hvad der for dansk erhvervsliv tabes af svage talsmænd under forhandlinger med fremmede magters repræsentanter, skal erstattes med økonomisk hjælp og understøttelse fremskaffet ved øget skattetryk og forøgelse af udlandsgælden.

I en del dagblade har der været antydninger af, at regeringen har givet et løfte om på lang sigt at styrke dansk fiskeripolitik. Er der realitet i dette løfte? Det er mit spørgsmål til statsministeren. Desværre ikke på nuværende tidspunkt, men vi håber, der vil komme det efter denne debat; det vil vi opfordre regeringen til. Men selv et negativt svar fra rege-

ringen i dag vil have værdi for fiskerne, for så ved de, hvor de står.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det er sikkert nødvendigt endnu en gang at understrege, at dansk fiskeris problemer ikke er noget specielt dansk problem. Det er i hvert fald sådan, at fiskere praktisk talt over hele verden har præcis de samme vanskeligheder og de samme problemer, som danske fiskere i øjeblikket slås med, og som derfor de forskellige landes regeringer og parlamenter også i høj grad arbejder med og også slås for for at tilgodese fiskernes interesser. Men baggrunden kender vi jo alle; alligevel fiskes der jo i rørt vande på en utrolig usaglig måde, i Danmark først og fremmest af fremskridtspartiet.

Jeg vil gerne understrege, at ved en vurdering af det danske fiskeris problemer spiller det en væsentlig rolle, at forhandlingerne om en fælles EF-fiskeriordning ikke er afsluttet og ikke har kunnet afsluttes. Der er en aftale imellem de otte af EF-landene om at anvende EF-Kommissionens forslag til en intern fiskeriordning som overgangsordning for 1978. Det betyder, at EFs fiskeripolitik endnu ikke har fundet sit endelige leje, sådan som det jo er tilfældet i alle områder af verdenshavene, hvor man har lignende problemer.

Hvad specielt fiskeriet i Østersøen angår, var dette fiskeri frit indtil 1977. Derefter er der gennemført en kvotering for visse fiskearter gennem den baltiske fiskerikommission. Fastlæggelsen af de samlede kvoter sker på basis af videnskabelig rådgivning fra det internationale havundersøgelsesråd. De kvoter, der gælder for 1978, blev forhandlet af Danmark under deltagelse af repræsentanter for fiskeriets organisationer; glem det ikke! Det blev accepteret af organisationerne for at undgå en situation med helt ureguleret fiskeri i Østersøen. De kvoter indgår i EFs kvoteforslag for 1978, og EF-Kommissionen deltog som observatør i den baltiske fiskerikommissions forhandlinger.

Det er blevet hævdet, både at de danske kvoter er for små i forhold til tidligere fangster, og at der er fisk nok til en udvidelse af de samlede kvoter i Østersøen. Danmark har derfor taget initiativ til, at man undersøger mulighederne for en indkaldelse af den balti-